

Izvoare de har

Lucica Boltasu

Ca floarea ce-așteaptă umil picătura de rouă,
Aștept cu ardoare, în sufletu-mi ars, ca să plouă,
Departă-ntrevăd printre neguri de noapte, Lumina
Şi văd raza caldă, ce-mbracă-n splendoare, grădina...

În roua ascunsă sub petale de crin 'miresmat,
Stă dorul arzând, lepădarea de tot ce-i păcat
Şi lacrima-mi caldă... ulei în al cerului sfeşnic,
Ea cade pe răni, în bătăi cadențate de ornic.

Pe urme de cuie îmi pun buzele arse şi-n rugă,
Aştern la picioarele-Ți sfinte trăirea-mi de slugă,
Dintr-un fiu rătăcit, pe cărări neştiate, pierdut,
Să mă faci iarăşi vrednic de slavă, să-mi dai un statut.

Azi Duhul cel Sfânt îmi pătrunde adânc în simțire,
Văd floarea şi roua, grădina şi marea-Ți iubire,
Văd îngeri ce-așteaptă să cânte a noastră-mpăcare,
Văd lacrima-Ți sfântă ce spune-n cădere-i...Iertare!

E plină grădina de zumzet, de ton şi culoare,
Văd boabe de rouă, smaralde ce-nvăluie-o floare,
Izvoare de har coboară din înălțimea-albastră
Şi-mbracă-n splendoare lăstarul şi viaţa din glastră.

Ca floarea ce-așteaptă umil picătura de rouă,
Aștept cu ardoare, în sufletu-mi ars, ca să plouă,
Privesc cu uimire, din ceruri Divinul coboară,
Să ude grădina şi floarea şi tot ce e gata să moară...

28/05/2011, Barcelona-Lucica Boltasu